

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 593

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 iunie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 45 din 15 februarie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1 ¹)—(1 ³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3 ¹), ale art. 7 alin. (4) și (5 ¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său.....	2–8	nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
80. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar	9–10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
81. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale.....	10–11	95. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1/2006 pentru aprobarea tarifelor sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare la frontieră, pentru controlul furajelor de origine vegetală destinate animalelor, produselor medicinale de uz veterinar și produselor de origine nonanimală	13–14
783. — Hotărâre privind trecerea unei părți din imobilul nr. MF 147828, aflat în domeniul public al statului, administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale „C.F.R.” — S.A., în domeniul public al municipiului Bacău, județul Bacău, precum și modificarea anexei		1.617/365. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021–2022.....	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 15 februarie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef delegat

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 19.623/4/2020 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.219D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.221D/2020, nr. 2.222D/2020, nr. 2.269D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹)—(1³)], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4)] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5)] din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în dosarele nr. 5.850/320/2020/a1, nr. 5.887/320/2020/a1 și nr. 5.886/320/2020/a1 ale Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, în dosarele nr. 2.264D/2020 și nr. 2.275D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București în dosarele nr. 9.721/320/2020/a1 și nr. 5.671/320/2020/a1 ale Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 2.276D/2020, având ca obiect dispozițiile articolului unic pct. 1—3 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de OTP Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 11.983/197/2020 al Judecătoria Brașov.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.221D/2020, nr. 2.222D/2020, nr. 2.264D/2020, nr. 2.269D/2020, nr. 2.275D/2020 și nr. 2.276D/2020 la Dosarul nr. 2.219D/2020. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.221D/2020, nr. 2.222D/2020, nr. 2.264D/2020, nr. 2.269D/2020, nr. 2.275D/2020 și nr. 2.276D/2020 la Dosarul nr. 2.219D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 25 noiembrie 2020, 4 noiembrie 2020 și 6 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.9623/4/2020, nr. 9.721/320/2020/a1 și nr. 5.671/320/2020/a1, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și, respectiv Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva notificării depuse în temeiul art. 4 din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020.

8. Prin încheierile din 11 și 27 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 5.850/320/2020/a1, nr. 5.887/320/2020/a1 și nr. 5.886/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹)—(1³)], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4)] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5)] din Legea nr. 52/2020, precum și a legii, în ansamblul său**, excepție ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în cauze având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva notificării depuse în temeiul art. 4 din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020.

9. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.983/197/2020, **Judecătoria Brașov a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1—3 din Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de OTP Bank — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva notificării depuse în temeiul art. 4 din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată că legea criticată este neconstituțională pentru că a fost adoptată în lipsa solicitării unui aviz al Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se subliniază că principiul legalității impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării. Prin urmare, se apreciază că legea criticată a fost adoptată fără realizarea unei temeinice motivări și fundamentări a reperelor valorice și temporale ce stau la baza determinării incidenței impreviziunii, ceea ce este contrar art. 1 alin. (5) din Constituție. Totodată, prin nerespectarea obligației de a solicita avizul Băncii Centrale Europene, statul român și-a încălcat obligația constituțională prevăzută în art. 148 alin. (2), de adecvare a dreptului național cu dreptul european.

11. Se mai invocă faptul că Legea nr. 52/2020 aduce o gravă atingere dreptului la libertate economică și libertății comerțului, întrucât intervine în raporturile juridice încheiate între profesionist și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit. Modificarea condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului, prin lipsirea creditorului de posibilitatea recuperării creanței în integralitatea sa. Legea nr. 52/2020 modifică raporturi juridice contractuale intervenind exclusiv în favoarea uneia dintre părțile contractului, prin prejudicierea patrimoniului celeilalte părți contractante, instituind o discriminare inacceptabilă între subiecții de drept privat.

12. Totodată, Legea nr. 52/2020 intervine asupra liberei inițiative a părților, modificând prețul și obligațiile acestora dintr-un act juridic care are la bază manifestarea lor de voință, încălcând principiul libertății comerțului. Prin urmare, a interveni și a institui o lege care să modifice în totalitate produsele comercianților și prețul contractului, după negocierea lui de către părți, nu poate echivala cu respectarea principiului economiei libere de piață.

13. Se susține că art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 retroactivează, întrucât permit stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja născute, cât și a celor viitoare. Se punctează faptul că atât creanțele băncilor, cât și ale cesionarilor reprezintă un bun, un drept câștigat sub imperiul vechii legi. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, întrucât prevede posibilitatea retroactivării sale, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă.

14. Se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire. Or, aceste debite intră în sfera drepturilor câștigate. Același text de lege încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât intervine, pe de o parte, asupra litigiilor asupra cărora instanța a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau irevocabilă și, pe de altă parte, asupra executărilor silite în cadrul cărora au fost pronunțate hotărâri

judecătorești în soluționarea unor contestații la executare. Or, legiuitorul nu poate interveni asupra raporturilor juridice consfințite pe calea hotărârilor judecătorești, acestea bucurându-se de autoritate de lucru judecat.

15. Se mai arată că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul la un proces echitabil, cu referire la principiul contradictorialității și al egalității armelor, precum și la dreptul de dispoziție al părților. Astfel, formularea unei contestații la notificare de către creditor pune instanțele judecătorești în situația de a echilibra contractul, pretenție pe care contestatorul nu a formulat-o. Se ajunge la situația în care debitorii, deși nu formulează o cerere prin care investesc instanța, vor dobândi calitatea de reclamant, ca parte în procesul civil, ca urmare a obligației stabilite de lege în sarcina instanței judecătorești, respectiv echilibrarea contractului. Mai mult, creditorul nu are nici măcar posibilitatea să solicite, în cadrul procedurii prevăzute de lege, echilibrarea contractului. Cu privire la încălcarea principiului egalității armelor, se deduce că aceasta ar rezulta din faptul că creditorului îi sunt impuse diverse obligații procedurale pentru sesizarea instanței judecătorești, specifice reclamantului, pe când debitorul nu are nicio obligație în acest sens, acesta beneficiind de statutul de pârât. Se arată că dacă inițial debitorul are doar calitatea de pârât, ca efect al introducerii contestației, va dobândi „unde va pe parcurs” și calitatea de reclamant prin admiterea unor pretenții care nu sunt echivoc exprimate într-un act de sesizare al instanței. Se consideră că nimic nu împiedică debitorii să sesizeze în mod egal instanța, aceștia având la îndemână mijloace specifice prin care pot ca, în cadrul acțiunii deja inițiate de către creditor sau pe cale separată, să invoce propriile pretenții și să formuleze propriile cereri solicitând cu prioritate echilibrarea contractului, respectându-se în acest fel și dreptul la apărare al părții adverse. Se mai arată că art. 4 alin. (4) din lege nu reglementează sfera de conținut a noțiunii de echilibrare a contractului, iar exprimarea legiuitorului este echivocă atunci când se referă la „*imposibilitatea vădită de continuare a contractului*”. Totodată, se arată că acesta cuprinde o soluție legislativă care a fost constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate.

16. Se susține că instituirea unui anume prag valoric al fluctuației valutare, respectiv de 52,6%, reprezintă o încălcare a art. 44 și 147 din Constituție, precum și a Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. În același sens, se apreciază că pentru a putea fi intervenită impreviziunea, este necesar ca pe lângă condiția privind consistența valorică și persistența temporală să fie îndeplinită și condiția potrivit căreia debitorul să nu fi avut intenția expres materializată de a se angaja în executarea unui risc supraadăugat asociat contractului de credit. Se mai arată că nu poate fi considerată impreviziune situația în care obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Obligația lunară de achitare a ratelor de credit trebuie să reprezinte o abatere majoră de la situația avută în vedere la momentul contractării. Or, având în vedere faptul că debitorii au contractat pentru o perioadă îndelungată de timp, respectiv 20—30 de ani, analiza impreviziunii nu se poate raporta doar la ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată. Fiind o perioadă foarte scurtă de timp, nu se poate concluziona că această creștere a ratelor, raportat la dobânda variabilă, este una ireversibilă. Prin urmare, reglementarea celor două prezumții absolute de impreviziune este complet deficitară.

17. Cu privire la nesocotirea Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, se arată că pragul de 52,6% la care trebuie raportată

fluctuația de schimb aferentă primului caz de prezumție de impreviziune este arbitrar, se referă la un regulament al Băncii Naționale a României din anul 2011 și nu face distincție în funcție de durata creditului sau de reeșalonarea/restructurarea acestuia. În privința celui de-al doilea caz de impreviziune, reprezentat de creșterea obligației lunare de plată ca urmare a majorării cu peste 50% a ratei de dobândă variabilă, este imposibil a statua că menținerea pragului valoric de peste 50% pe o perioadă de 6 luni „reflectă o situație continuă”, în condițiile în care acest reper temporal nu ține cont de nivelul fluctuației înregistrat pe parcursul întregii durate a creditului (în cazul finanțărilor acordate pe perioade lungi de timp), cu atât mai mult cu cât rata lunară poate fluctua și în favoarea împrumutatului, iar nu doar în defavoarea sa. Totodată, soluția legislativă este susceptibilă de două interpretări în sensul că aprecierea cu 50% a obligației de plată poate fi raportată fie la prima astfel de obligație lunară, fie la luna precedentă și nu ține seama nici de durata creditului și nici de riscul supraadăugat. În privința celui de-al treilea caz de impreviziune referitor la debitorul care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, se arată că instanța constituțională a stabilit că executarea silită prin vânzarea bunului imobil ipotecat poate reprezenta consecința impreviziunii, însă niciodată impreviziunea în sine. Or, textul criticat realizează exact acest lucru, identificând executarea silită prin vânzarea bunului imobil ipotecat cu însăși impreviziunea, ceea ce contravine paragrafelor 82, 84, 86 și 87 ale Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. Se mai arată că impreviziunea nu poate fi determinată de vânzarea bunului ipotecat la licitație, ci de apariția unor dezechilibre semnificative ale prestațiilor rezultate din contractul de credit. Prin urmare, nu măsura în sine a executării silită a bunului imobil ipotecat constituie situația de impreviziune, ci un element exterior contractului de credit care a dezechilibrat prestațiile părților și a dus, eventual, la această finalitate. Se mai arată că în privința unui contract care a încetat ca efect al declarării scadenței anticipate și punerii sale în executare, impreviziunea contractuală nu mai poate fi identificată, în contextul în care nu mai poate avea loc o echilibrare a raporturilor contractuale, care au încetat. Se arată că, în aceste condiții, art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 face ca posibilitatea creditorului de a dovedi neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a dării în plată să devină iluzorie.

18. Cu privire la nesocotirea Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, se arată că noua lege anulează caracterul judiciar al impreviziunii, înlăturând rolul instanțelor judecătorești în procedura dării în plată. Se încalcă, astfel, și principiul separației puterilor în stat. Totodată, se susține că este încălcat și principiul neretroactivității legii, întrucât prezumțiile absolute și irefragabile de impreviziune în favoarea consumatorilor debitori se pot aplica și contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 52/2020 și celor încheiate sub imperiul Codului civil de la 1864. Chiar dacă, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, instituția impreviziunii se poate aplica și contractelor încheiate sub regimul juridic al vechiului Cod civil, cu toate acestea, noile cazuri de impreviziune reglementate de legiuitor nu se pot aplica retroactiv, întrucât nu erau în vigoare la data încheierii contractelor respective. Aplicarea prezumțiilor de impreviziune reglementate prin Legea nr. 52/2020 contractelor încheiate anterior intrării sale în vigoare ar echivala

cu o aplicare retroactivă, contrară dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

19. Se subliniază că legea, în ansamblul său, încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât nu respectă Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019 și Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

20. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.219D/2020, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în dosarele nr. 2.221D/2020, și nr. 2.222D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că aspectele invocate au fost soluționate prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

22. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în dosarele nr. 2.264D/2020 și nr. 2.275D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că legea criticată a exclus orice drept de apreciere al instanței, rolul acesteia fiind pur formal. Prin urmare, Legea nr. 52/2020 este neconstituțională în ansamblul său.

23. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.269D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

24. **Judecătoria Brașov** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1) lit. a)] din lege este întemeiată, întrucât nu stabilește moneda de referință în raport cu care se calculează fluctuația. Totodată, este întemeiată și critica de neconstituționalitate adusă articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (4)] din lege pentru că, din cuprinsul său, nu rezultă dacă, în afara îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege privind impreviziunea, se adaugă o nouă condiție referitoare la imposibilitatea vădită a continuării contractului pentru a se ajunge la darea în plată a imobilului în cauză. Se mai arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1) lit. b)] și pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3)] din lege este neîntemeiată, având în vedere faptul că aspectele invocate au fost soluționate prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie, pe de o parte, dispozițiile Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, iar, pe de altă parte, dispozițiile articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1)¹—(13)], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4)] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5)] din Legea nr. 52/2020, precum și legea în ansamblul său. Având în vedere motivarea propriu-zisă a excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiect al controlului de constituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 4 alin. (1)¹—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3)¹, ale art. 7 alin. (4) și (5)¹ și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1)¹—(13), (3) și (4): „(1¹) *Reprezintă impreviziune:*

a) *pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;*

b) *pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.*

(1²) *În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1)¹ lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.*

(1³) *Prezumțiile prevăzute la alin. (1)¹ au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)—d). [...]*

(3) *Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).*

(4) *Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”;*

— Art. 5 alin. (3) și (3)¹: „(3) *Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere și nici mai lung de 90 de zile, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Neprezentarea debitorului la termenele indicate în notificare echivalează cu renunțarea la notificarea de dare în plată și părțile vor fi repuse de drept în situația anterioară.*

(3)¹ *Pe perioada notificării, precum și pe perioada soluționării cererilor prevăzute la art. 7 și 8, este interzisă înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului care a efectuat notificarea prevăzută la art. 5 alin. (1), indiferent dacă înscrierea ar fi efectuată din inițiativa creditorului sau a unei autorități centrale*

sau locale. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile în mod corespunzător și persoanelor și procedurilor la care se referă art. 6 și, respectiv, art. 8 alin. (5).”;

— Art. 7 alin. (4) și (5)¹: „(4) *Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. De la data comunicării notificării de dare în plată, executările silite aflate în derulare, inclusiv popririile, se suspendă automat. [...]*

(5)¹ *În cazul admiterii contestației creditorului prin hotărâre definitivă, penalitățile și orice daune-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării prevăzute la art. 5 și 6 vor putea fi pretinse doar dacă creditorul contestator probează că debitorul a fost de rea-credință la depunerea notificării”;*

— Art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia: „(5) [...]. *Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (1)³ se aplică în mod corespunzător.”*

29. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al securității juridice și al exigențelor de calitate a legii, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, ale art. 45 — *Libertatea economică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 135 — *Economia*, ale art. 136 alin. (5) privind proprietatea privată și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 nu au legătură cu cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât aceste dispoziții vizează faza executării silite, iar din analiza dosarelor instanțelor judecătorești *a quo* nu rezultă că acestea ar fi în fază de executare silită. Or, potrivit jurisprudenței Curții, legătura cu cauza presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecății, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24, sau Decizia nr. 757 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 7 februarie 2022, paragraful 16). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi este inadmisibilă. Această condiție de admisibilitate se analizează cu prioritate față de cea reglementată de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 pentru că analiza incidenței deciziei de admitere a Curții Constituționale este o operațiune subsecventă celei de stabilire a aplicabilității în cauză a textului criticat. Așadar, chiar dacă textul a fost constatat ca fiind neconstituțional prin Decizia nr. 432 din

17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, soluția ce urmează a se reține este cea de respingere, ca inadmisibilă, a excepției, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

31. Curtea observă că dispozițiile art. 4 alin. (1)¹—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹) și ale art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, au mai format obiectul controlului de constituționalitate (Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 octombrie 2021, și Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată).

32. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, constând în faptul că la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu s-a solicitat un aviz al Băncii Naționale a României, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, Curtea a statuat că Banca Națională a României nu este o instituție fundamentală, reglementată prin Constituție, astfel că solicitarea avizului său nu reprezintă un standard de constituționalitate, și că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin darea în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. Prin urmare, Curtea a reținut că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004.

33. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă ele se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să aibă în vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și a celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar anterioară trebuie să se mențină.

34. Cu privire la consistența valorică a diferenței de curs, s-a reținut că art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat faptul că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce conținea este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, spre a

preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

35. Cu privire la consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care, așadar, nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar de a se asigura că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

36. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost aceea a stabilirii procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul celui supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

37. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând a se realiza într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că dacă (i) principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată și (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, ipoteză în care invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

38. Raportat la criticile de neconstituționalitate ce privesc faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, pe calea unei definiții legale, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional

românesc hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca nefiind neîntrunite condițiile imprevizunii sub imperiul vechii reglementări.

39. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

40. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației de plată lunare de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rată lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ acesteia, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la creșterea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%—100%, ci doar de a se asigura că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (1¹) lit. b), alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

41. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că, de principiu, o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016 poate parcurge 4 faze (2 extrajudiciare și 2 judiciare), iar în cadrul acestei proceduri se interpune art. 4 alin. (4) din lege, care stabilește că „*Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale*”. Curtea a reținut că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 77/2016 include ideea de adaptare a contractului, astfel că fiecare fază a acestei proceduri implică aplicarea cu prioritate a soluției de adaptare a contractului în raport cu cea de încetare a acestuia. Astfel, în cele două faze extrajudiciare, cele două părți pot negocia atât adaptarea, cât și încetarea contractului de credit, iar dacă se ajunge la un acord în acest sens, fără intervenția instanței, fie creditorul nu mai formulează contestație, fie debitorul nu mai formulează acțiunea în stingerea creanței, după caz. Optându-se pentru soluția adaptării contractului se ajunge la evitarea încetării contractului de credit prin darea în plată a bunului imobil ipotecat, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a art. 4 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 77/2016. Prin urmare, dacă art. 4 alin. (4) teza întâi din legea anterior menționată este o reglementare de principiu care privește relația dintre debitor și creditor, atrăgându-le atenția asupra necesității menținerii utilității sociale a contractului de credit, teza a doua aduce în discuție obligația instanței judecătorești de a aplica — în mod prioritar — soluția adaptării contractului.

42. Curtea a stabilit că atât debitorul, pe cale reconvențională în cadrul contestației, cât și creditorul, în cadrul acțiunii în stingerea creanței, pot formula cereri de adaptare a contractului

de credit. Posibilitatea formulării unor astfel de cereri reconvenționale trebuie recunoscută în fiecare fază procesuală în parte tocmai pentru că, pe de o parte, evită multiplicarea corespunzătoare a cererilor formulate de debitor și creditor, astfel că partea nu mai trebuie să formuleze o nouă cerere de adaptare a contractului prin mijlocirea dreptului comun, iar, pe de altă parte, asigură egalitatea juridică între cele două părți. Prin urmare, ca o exigență a dreptului la un proces echitabil, prin aplicarea art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, cererea de adaptare a contractului poate fi formulată atât în contestație, cât și în acțiunea în stingerea obligației.

43. În ipoteza intervenirii acordului părților pentru adaptarea contractului în cursul fazelor judiciare, instanța judecătorească va dispune adaptarea acestuia. În schimb, în măsura în care nu se întrunește un asemenea acord, va evalua dacă în cauză există o imposibilitate vădită a continuării contractului, încetarea acestuia dispunându-se doar în această situație. Stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor echivalează cu încetarea contractului, însă art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 stabilește că aceasta reprezintă o ultimă soluție aplicabilă în situația constatării imprevizunii, astfel că părțile trebuie să depună toate diligențele pentru menținerea utilității sociale a contractului, iar instanța judecătorească să urmărească, în mod firesc, continuarea contractului. De aceea, ca regulă, instanța trebuie să dispună adaptarea contractului de credit, cu excepția situației în care este demonstrată existența unei imposibilități vădite de continuare a acestuia. Această imposibilitate nu se analizează prin raportare la situația patrimonială a debitorului, pentru că nu există nicio relație între impreviziunea în contracte și situația financiară a debitorului, impreviziunea exprimând o tensiune intracontractuală, și nu una personală, ce transcende cadrului strict contractual. Așadar, sintagma „imposibilitate vădită a continuării contractului de credit” se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din contractul de credit, instanța judecătorească neputând realiza un inventar al situației patrimoniale a debitorului pentru a decide adaptarea sau încetarea contractului.

44. În deciziile sale cu privire la Legea nr. 77/2016, Curtea a trebuit ea însăși să delimiteze impreviziunea de situația patrimonială actuală a debitorului (spre exemplu, Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018), tocmai pentru că, în mod greșit, instanțele judecătorești analizau și administrau un probatoriu pentru a determina situația materială a debitorului în vederea stabilirii unei afectări a echilibrului contractual, considerând că în acest mod se evaluează starea de impreviziune a contractului de credit. Or, echilibrul contractual în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale. Astfel, materializarea riscului supraadăugat are un efect direct asupra acestor clauze și, în consecință, generează în mod automat dezechilibrul contractual (Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragraful 51). Prin urmare, odată constatată impreviziunea potrivit conținutului matematic al art. 4 alin. (1¹)—(3) din Legea nr. 77/2016, instanța judecătorească poate dispune adaptarea contractului de credit. În măsura în care executarea contractului este excesiv de oneroasă sub aspectul drepturilor și obligațiilor derivând din chiar prevederile sale, acesta își pierde utilitatea socială, fiind, așadar, imposibilă/irațională continuarea sa; în acest caz, instanța va dispune stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor.

45. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului. Prin urmare, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

46. Cu privire la criticile aduse art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, potrivit căreia suspendarea de drept operată prin textele de lege criticate este proporțională cu scopul legitim urmărit. Cu privire la art. 7 alin. (4) teza a doua din lege, Curtea a constatat că acest text este unul precizator, fără ca ipoteza sa normativă să dubleze art. 7 alin. (4) teza întâi din lege. Astfel, suspendarea executării silite, inclusiv a popririi, era deja prevăzută chiar de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în forma sa inițială. Prin urmare, art. 7 alin. (4) teza a doua din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii. În aceste condiții, art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 nu este decât o consecință firească a art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (3) din lege, faptul depunerii notificării și al desfășurării procedurilor judiciare consecutive acesteia neputând antrena înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze

de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului. Curtea a subliniat că textul criticat este unul de strictă interpretare, care se referă la datoria/penalitățile rezultate din contractul de credit supus notificării, și nu din alte acte/fapte juridice ale debitorului străine acestui contract. Având în vedere cele expuse, art. 5 alin. (3) și (3¹) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

47. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea a observat că acest text a fost introdus prin Legea nr. 52/2020 și a format obiectul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragrafele 114—116, fiind constatat neconstituțional, însă legiuitorul l-a pus de acord cu exigențele stabilite prin decizia anterioară a Curții Constituționale. Redactarea actuală diferă în mod esențial de cea constatată ca fiind neconstituțională, dispoziția legală criticată fiind pusă de acord cu decizia Curții Constituționale. Noua reglementare se circumscrie ipotezei admiterii contestației și se referă exclusiv la penalitățile și daunele-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării, nu și la rata plătită de debitor. Astfel, dacă se probează că debitorul a fost de rea-credință, acesta datorează, în ipoteza admiterii contestației, pe lângă rată (capital și dobândă), penalități și daunele-interese; în schimb, dacă a fost de bună-credință va datora doar rata (capital și dobândă). Având în vedere cele expuse, art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 19.623/4/2020 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă și în dosarele nr. 9.721/320/2020/a1 și nr. 5.671/320/2020/a1 ale Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, precum și de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în dosarele nr. 5.850/320/2020/a1, nr. 5.887/320/2020/a1 și nr. 5.886/320/2020/a1 ale Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 19.623/4/2020 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă și în dosarele nr. 9.721/320/2020/a1 și nr. 5.671/320/2020/a1 ale Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în dosarele nr. 5.850/320/2020/a1, nr. 5.887/320/2020/a1 și nr. 5.886/320/2020/a1 ale Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, precum și de OTP Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 11.983/197/2020 al Judecătoriai Brașov și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹) și ale art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă și Judecătoriai Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 februarie 2022.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Benke Károly

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar

Având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, întrucât criza generată de pandemia de COVID-19 a determinat la nivel național luarea unor măsuri de natură sanitară și economică ce au generat dezechilibre la nivelul indicatorilor macroeconomici,

în condițiile depășirii, în anul 2019, a pragului de 3% al deficitului bugetar conform metodologiei Uniunii Europene, denumită în continuare *ESA*, România se află în procedura aplicabilă deficitelor excesive începând cu data de 3 aprilie 2020, când Consiliul Uniunii Europene a adoptat o recomandare pentru corectarea deficitului bugetar excesiv, care prevede atingerea unor ținte de deficit public de 3,6% din PIB în anul 2020, 3,4% în anul 2021 și 2,8% în anul 2022. În acest context, la data de 15 septembrie 2020, România a transmis Comisiei Europene raportul privind acțiunile întreprinse la recomandarea Consiliului Uniunii Europene pentru ajustarea deficitului bugetar excesiv.

Având în vedere impactul macroeconomic și fiscal extraordinar al pandemiei de COVID-19, Comisia Europeană a decis să reevalueze la o dată ulterioară situația bugetară a României, pe baza datelor privind execuția bugetară din anul 2020, a bugetului pe anul 2021 și a prognozei sale din luna mai 2021.

Ținând cont că, în anii 2020 și 2021, politica fiscal-bugetară a reprezentat un instrument important pentru stoparea efectelor negative ale crizei pandemice, măsurile bugetare adoptate fiind menite să consolideze capacitatea sistemului de sănătate, să țină sub control pandemia și să ofere ajutor persoanelor și sectoarelor cele mai afectate, măsurile adoptate în anul 2020, unele prelungite și în anul 2021, precum și măsurile noi adoptate în anul 2021 fiind conforme cu recomandările Consiliului adoptate în contextul procedurii aplicabile deficitelor excesive, declanșată pentru România în anul 2020, respectiv având un caracter temporar, sau fiind contrabalansate de măsuri compensatorii,

având în vedere că cea mai recentă recomandare a Consiliului în cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive pentru România este cea adoptată la data de 18 iunie 2021, prin care României i s-a recomandat să reducă deficitul public la 8,0% din PIB în anul 2021, la 6,2% din PIB în anul 2022, la 4,4% din PIB în anul 2023 și la 2,9% din PIB în anul 2024,

având în vedere că planificarea bugetară în vigoare pentru anul 2022 și pe termen mediu respectă recomandarea instituțiilor Uniunii Europene în ceea ce privește traiectoria de ajustare a deficitului bugetar în vederea ieșirii de sub incidența procedurii aplicabile deficitelor excesive în anul 2024,

luând în considerare că obiectivul construcției bugetare pe anul 2022 și perspectiva anilor 2023—2024 îl reprezintă realizarea graduală a consolidării fiscale prin măsuri care să permită atingerea țintei de deficit prevăzute de regulamentele europene până în anul 2024,

întrucât planificarea bugetară pe anul 2022 s-a efectuat având în vedere încadrarea în ținta de deficit cash de 5,84% din PIB și 6,24% din PIB în termeni *ESA*,

recent, Guvernul a aprobat un pachet de măsuri pentru menținerea nivelului de trai minimal al categoriilor vulnerabile și continuarea activităților economice cu impact asupra cheltuielilor bugetului general consolidat.

În acest context, pentru asigurarea sursei de finanțare a măsurilor adoptate de Guvern, pentru sprijinul mediului economic și al protecției categoriilor vulnerabile, cu respectarea angajamentelor asumate în ce privește încadrarea în ținta de deficit, este necesară diminuarea unor cheltuieli de funcționare ale instituțiilor și autorităților publice. În această categorie se regăsesc cheltuielile de personal care în anul 2022 reprezintă 22% din totalul cheltuielilor bugetului general consolidat.

În ce privește evoluția numărului de posturi ocupate în autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, este de menționat că acesta a crescut cu 27.553 în aprilie 2022, comparativ cu decembrie 2019.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) În perioada cuprinsă între data de 1 iulie 2022 și data de 31 decembrie 2022 se suspendă ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante, cu excepția posturilor unice din:

a) instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *post unic* se înțelege:

a) acel post ale cărui atribuții, prin conținutul și natura lor, sau responsabilității stabilite nu se regăsesc într-o altă structură organizatorică;

b) un post dintre cele aflate în structura în care există numai posturi vacante.

(3) Pentru posturile pentru care au fost demarate procedurile de organizare a concursurilor sau examenelor anterior datei de 1 iulie 2022, se continuă procedurile de ocupare a acestora, conform prevederilor în vigoare la acea dată.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazuri temeinic justificate, prin memorandum aprobat în ședința Guvernului se poate aproba organizarea de concursuri sau examene pentru ocuparea posturilor vacante sau temporar vacante din instituțiile și autoritățile publice prevăzute la alin. (1) lit. a), cu justificarea

necesității și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate cu această destinație în buget, respectiv prin memorandum aprobat în ședința Guvernului, inițiat de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pentru ocuparea posturilor vacante sau temporar vacante din instituțiile publice locale prevăzute la alin. (1) lit. b).

(5) Procedura referitoare la transmiterea solicitărilor de ocupare a posturilor din cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Cătălin Boboc,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 16 iunie 2022.

Nr. 80.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale

Având în vedere actualul context de securitate care este grav afectat de invazia militară executată de Federația Rusă împotriva Ucrainei,

luând în considerare faptul că, la nivelul Alianței Nord-Atlantice, au fost stabilite succesiv măsuri de întărire și consolidare a capacităților de apărare, iar în acest context s-a evidențiat necesitatea realizării unor fluxuri de aprovizionare cu produse utile susținerii efortului concertat de apărare și consolidării rezilienței statelor membre NATO,

ținând cont de faptul că în cadrul Summitului extraordinar al NATO și al reuniunii Consiliului Uniunii Europene din 24 martie 2022 a fost decisă, de către membrii NATO și UE, continuarea eforturilor necesare pentru asigurarea securității și apărării tuturor aliaților, în toate domeniile, într-o abordare de tip 360 de grade,

având în vedere necesitatea identificării mecanismelor adecvate realizării transferului de produse din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale între statele aliate sau parteneri,

ținând cont de faptul că transferul unor produse din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale nu se poate realiza în prezent, deoarece cadrul normativ incident domeniului nu cuprinde prevederi referitoare la posibilitatea scoaterii acestora din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, în scopul donării către alte state,

luând în considerare prevederile Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, aprobată prin Legea nr. 50/1999, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 9 stipulează situațiile și condițiile în care produsele pot fi scoase din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale și faptul că norma invocată nu asigură posibilitatea legală de scoatere din rezervele proprii a unor produse destinate transferului, în vederea donării către autoritățile altor state,

având în vedere necesitatea răspunsului imediat la solicitările statelor aliate sau parteneri și lipsa cadrului legal care să permită acordarea promptă și rapidă a ajutorului solicitat, se impune intervenția legislativă, în regim de urgență, în considerarea faptului că toate aceste aspecte vizează interesul de securitate național al României, iar reglementarea nu poate fi amânată întrucât determină creșterea riscurilor de securitate la adresa României,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 9 din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrosătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 29 august 1998, aprobată prin Legea nr. 50/1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Produsele pot fi scoase din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale în vederea împrosătării, în scopul executării operațiunilor impuse de reglementările în vigoare, precum și pentru realizarea unor donații. Scoaterea acestor produse se realizează astfel:

a) prin darea în consumul curent, pe grupe de destinație și activități de pregătire operativă sau pentru luptă, și înlocuirea acestora cu produse noi sau proaspete și modernizate, achiziționate pe baza programelor și planurilor aprobate în acest scop;

b) prin dare în consum, fără înlocuirea produselor în anul respectiv, pe baza propunerilor ordonatorului principal de credite, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, urmând a fi completate ulterior;

c) prin valorificare, pe bază de licitație, selecție de oferte sau negociere directă, a bunurilor materiale care nu au putut fi împrosătate sau când păstrarea în depozitare ar duce la deprecieri ori stări periculoase de orice fel, stabilite prin analize și încercări în laboratoare și poligoane specializate, potrivit normelor care vor fi emise de ministere, în condițiile prevăzute la art. 13 din prezenta ordonanță; de asemenea, pot face obiectul valorificării tehnica, utilajele, loturile P.S.A., piesele de schimb, agregatele, ansamblurile, subansamblurile și materialele de

orice fel, în starea în care se află, care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții: nu mai sunt necesare, au devenit excedentare, nu mai sunt prevăzute în înzestrarea armatei, nu se mai fabrică sau datorită uzurii fizice ori morale fac obiectul înlocuirii cu tehnică performantă. În scopul rezolvării unor nevoi ale Ministerului Apărării Naționale se pot valorifica și bunuri din existent, indiferent de starea acestora;

d) prin dezmembrări, delaborări, distrugerii și demolări, în locurile special destinate acestor activități, când nu a fost posibilă sau eficientă aplicarea prevederilor lit. a)—c), cu respectarea strictă a reglementărilor în vigoare;

e) prin donații către state aliate sau parteneri, la solicitarea acestora, în scopul acordării sprijinului cu titlu de ajutor în situația temeinic justificată de evoluția mediului de securitate și când sunt afectate interesele României.

(2) Forțele destinate apărării naționale pot face donații de produse din rezervele proprii, în starea în care se află.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 1.011 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în cazul bunurilor care fac obiectul donațiilor prevăzute la alin. (2), donația se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar bunurile se predau donatarului de către forțele destinate apărării naționale din rezervele cărora sunt scoase.

(4) Bunurile se predau donatarului pe bază de procese-verbale de predare-primire încheiate între părți. Transmiterea dreptului de proprietate al bunurilor ce fac obiectul donației are loc la data semnării proceselor-verbale.

(5) Produsele din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale care fac obiectul donațiilor vor fi acumulate și împrosătate ulterior, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1).”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

Directorul Serviciului Român de Informații,
Eduard Raul Hellvig

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Petru Gabriel Vlase

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Ionel-Sorin Bălan

p. Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Vasile Grigoroaia,
Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei părți din imobilul nr. MF 147828, aflat în domeniul public al statului, administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale „C.F.R.” — S.A., în domeniul public al municipiului Bacău, județul Bacău, precum și modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 288 alin. (1) și (2) și al art. 292 alin. (1) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea unei părți din imobilul nr. MF 147828, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului, administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Bacău, județul Bacău.

(2) După preluare, partea din imobil transmisă potrivit alin. (1) va fi supusă unor lucrări de reabilitare, consolidare, igienizare și securizare, în vederea redării și asigurării circulației pietonale.

(3) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., va urmări respectarea scopului pentru care se realizează transmiterea bunului imobil prevăzut la alin. (1).

Art. 2. — Dacă în termen de 5 ani de la data preluării imobilului prevăzut la art. (1) alin. (1) nu se realizează lucrările necesare reabilitării, consolidării, igienizării și securizării, acesta revine în domeniul public al statului, în conformitate cu

prevederile art. 297 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și municipiul Bacău, județul Bacău, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, se va modifica în mod corespunzător.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 16 iunie 2022.
Nr. 783.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unei părți din imobilul nr. MF 147828, care se transmite din domeniul public al statului, administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și din concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Bacău, județul Bacău

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun partea de imobil/carte funciară/nr. cadastrale	Valoarea părții imobilului care se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
147828 — parțial	8.10.01	Linii ferate de circulație și aparate de cale interoperabile	Județul Bacău, municipiul Bacău	Pasaj pietonal (tunel pietonal) 1 buc. Stația CF Bacău, L = 123 m, km 302+115, Sutilă = 540 mp Sconstruită = 616 mp CF 68844-C56 Inclusiv cele 7 guri de acces	60.600,55	Statul român, în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii CUI — 1363330	Municipiul Bacău, județul Bacău CUI — 4278337

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1/2006 pentru aprobarea tarifelor sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare la frontieră, pentru controlul furajelor de origine vegetală destinate animalelor, produselor medicinale de uz veterinar și produselor de origine nonanimală

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.941 din 2.06.2022, întocmit de Direcția generală control oficial din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

în temeiul art. 44 din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale),

având în vedere prevederile art. 6° alin. (2) și ale art. 40 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1/2006 pentru aprobarea tarifelor sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare la frontieră,

pentru controlul furajelor de origine vegetală destinate animalelor, produselor medicinale de uz veterinar și produselor de origine nonanimală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 10 ianuarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„ORDIN
pentru aprobarea tarifelor privind finanțarea inspecțiilor la frontieră,
pentru controlul importului furajelor
și al produselor de origine nonanimală”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă tarifele privind finanțarea inspecțiilor la frontieră, pentru controlul importului furajelor și al produselor de origine nonanimală.”

3. Anexa se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Dănuț Păle

București, 16 iunie 2022.

Nr. 95.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 1/2006)

TARIFE
privind finanțarea inspecțiilor la frontieră, pentru controlul importului furajelor
și al produselor de origine nonanimală

Nr. crt.	Specificare	Import Tariful în euro/tonă
1.	Furaje	8 euro/transport până în o tonă și suplimentar 1 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus până la 25 de tone
		0,5 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus peste 25 de tone și nu mai mult de 3.000 euro/transport

Nr. crt.	Specificare	Import Tariful în euro/tonă
1.	Produse de origine nonanimală	4 euro/transport sub o tonă și suplimentar 1 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus până la 25 de tone și 0,5 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus până la 100 de tone și nu mai mult de 3.000 euro/transport
2.	Produse de origine nonanimală în condiții speciale	8 euro/transport până în o tonă și suplimentar 1 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus până la 25 de tone
		0,5 euro pentru fiecare tonă de greutate în plus peste 25 de tone și nu mai mult de 3.000 euro/transport

NOTE:

a) Transporturile care sosesc în același mijloc de transport, având produse grupaj aparținând aceluiași importator, se vor tarifa separat pentru fiecare tip de produs, conform tabelului de mai sus.

b) Pentru transporturile care au 2 sau mai mulți importatori se va tarifa responsabilul de încărcătură în funcție de tipul mărfii/transport și, individual, pentru mărfurile fiecărui importator.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.617 din 15 iunie 2022

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 365 din 6 iunie 2022

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022

Având în vedere Referatul de aprobare nr. AR 9.854 din 15.06.2022 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.855 din 6.06.2022 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul prevederilor:

— art. 229 alin. (4) și ale art. 291 alin. (2) din titlul VIII „Asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 și 642 bis din 30 iunie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, la articolul 1 alineatul (2) litera a), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Programul săptămânal de activitate al cabinetului medical individual, precum și al fiecărui medic de familie cu listă proprie care încheie contract cu casa de asigurări de sănătate în vederea acordării serviciilor medicale în asistența medicală primară este de 35 de ore pe săptămână și minimum 5 zile pe săptămână. În situația în care, pentru accesul persoanelor înscrise pe lista medicului de familie, furnizorul solicită majorarea programului de lucru al cabinetului medical cu până la două ore zilnic și/sau modificarea raportului prevăzut la alin. (3) lit. b) cu asigurarea numărului de consultații la domiciliu necesare conform prevederilor cuprinse la lit. B pct. 1.3 din anexa nr. 1 la ordin, se încheie act adițional la contract. Programul de lucru zilnic la domiciliu este de cel puțin o oră.”

2. În anexa nr. 2, la articolul 15 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în vederea asigurării calității serviciilor medicale, în cadrul unui program de 5 ore/zi la cabinet/medic, pentru fiecare consultație în minus față de 20 de consultații ce pot fi efectuate, raportate și validate în medie pe zi, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice crește cu câte 5,5 puncte.

În situația în care programul de lucru al unui medic la cabinet este de 30 de ore/săptămână, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice ce pot fi raportate este de 20 de puncte în medie pe zi, calculate la nivelul unui trimestru, în condițiile în care numărul de consultații la cabinet efectuate, raportate și validate în medie pe zi este de 24 de consultații, calculate la nivelul unui trimestru; pentru fiecare consultație în minus față de 24 de consultații ce pot fi efectuate, raportate și validate în medie pe zi, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice crește cu câte 5,5 puncte.

În situația în care programul de lucru al unui medic la cabinet este de 35 de ore/săptămână, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice ce pot fi raportate este de 24 de puncte în medie pe zi, calculate la nivelul unui trimestru, în condițiile în care numărul de consultații la cabinet efectuate, raportate și validate în medie pe zi este de 28 de consultații, calculate la nivelul unui trimestru; pentru fiecare consultație în minus față de 28 de consultații ce pot fi efectuate, raportate și validate în medie pe zi, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice crește cu câte 5,5 puncte.

În situația în care programul de lucru al unui medic la cabinet este de 40 de ore/săptămână, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice ce pot fi raportate este de 28 de puncte în medie pe zi, calculate la nivelul unui trimestru, în condițiile în care numărul de consultații la cabinet efectuate, raportate și validate în medie pe zi este de 32 de consultații, calculate la nivelul unui trimestru; pentru fiecare consultație în minus față de 32 de consultații ce pot fi efectuate, raportate și validate în medie pe zi, punctajul corespunzător pentru serviciile medicale diagnostice și terapeutice crește cu câte 5,5 puncte;”.

3. În anexa nr. 2, la articolul 15 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) prin excepție de la prevederile lit. a)—c), în trimestrul IV, numărul de consultații și punctajul aferent serviciilor medicale diagnostice și terapeutice ce pot fi acordate în medie pe zi, raportat la programul de lucru al unui medic la cabinet, prevăzute la lit. a)—c), se calculează la nivelul fiecărei luni.”

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

4. În anexa nr. 28, la articolul 8, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Tariful decontat de casele de asigurări de sănătate pentru consultații de urgență la domiciliu este de 204 lei pentru unități specializate private.

(2) Tariful decontat unităților specializate private de casele de asigurări de sănătate/km efectiv parcurs în mediul rural/urban pentru autoturisme de transport și intervenție în scop medical pentru consultații de urgență la domiciliu este de 2 lei pentru transportul sanitar neasistat cu ambulanțe tip A1, pentru ambulanțe tip A2 tariful pe km este de 3,05 lei, iar cu alte autovehicule destinate transportului sanitar neasistat tariful pe km este de 1,55 lei.

(3) Tariful decontat unităților specializate private de casele de asigurări de sănătate/milă marină este de 128 lei.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2022.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

